

nogen af Parterne faar Noget at beklage sig over. — At Præsterne hidtil have kunnet gjøre Fordring paa Honorar for Foretagelsen af deres Embedshandlinger, er vel ikke rigtigt, som ogsaa det ærede Medlem for 9de Kreds (Rasmussen) fremhævede, men det er ganske vist, at de have været ansete for berettigede til at fordrø Vedertag for visse Handlinger. Jeg erindrer saaledes tydelig, at en Præst her i Kjøbenhavn i sin Tid ikke vilde vie et Par under 2 Rd. og derved foranledigede, at mange Par levede sammen i Sognet uden Bielle, indtil der kom en anden Præst, som var villig til at vie dem gratis; saa bleve de alle viede. Det ærede Medlem vil heri have et Exempel paa, at man har antaget, at Præsterne være berettigede til at fordrø Vedertag for visse Handlinger. Denne Berettigelse vil jo nu imidlertid netop falde bort, hvis Lovforslaget vedtages. Hvad de af det ærede Medlem for 9de Kreds (Rasmussen) omtalte 24 Wg angaar, da maa det vistnok bero paa en Feiltagelse, at han anførte det her; thi der var jo ved samme aabenbart Spørgsmaal om en Smaaredselsydelse og ikke om Dffer, men Smaaredselsydelse er jo forandret til en Afgift i Byg, om end det ærede Medlem maasse kan have Ret i, at det har været en temmelig haard Forvandling for mange Egne, det skal jeg ikke modsigge. — Jeg skal hermed slutte, idet jeg paany anbefaler det høie Thing at vedtage det Forslag, som af Udvalgets Flertal er indstillet til Vedtagelse, idet jeg dog selvfølgelig ikke reiser nogen stærk Modstand imod det første Underændringsforslag, som min meget ærede Sidemand (Sonne) har stillet, hvorimod jeg bestemt fraraader hans to sidste Underændringsforslag.

Sonne: Maatte jeg maasse først gjøre den lille personlige Bemærkning til den sidste ærede Taler, at, naar Udvalgets Flertal udtrykker sig saaledes, at det har taget et stort Hensyn til Ministerens Dnsker, saa kan jeg ikke have Noget derimod at indvende; thi det gjør jeg ogsaa altid selv, og det tror jeg, man altid skal gjøre. Men hvad jeg derimod ikke kunde tiltræde, var, at der siges, at det for

nogle Medlemmer har haft en afgjørende Vægt, at Regjeringen ikke vil modtage det af Folkethinget vedtagne Lovforslag, da det synes, som man ellers kunde foretrække dette, Noget, som den ærede Ordfører ophyste jo ogsaa virkelig var Tilfældet for et enkelt Medlem. Det var denne Opfattelse, som jeg vilde forvare mig imod ikke maatte lægges i min Afstemning, og som jeg heller ikke trode, man maatte tillægge Thingets Afstemning, hvis Flertallets Forslag, som jeg haaber, vedtages. Jeg har selv erkendt, at mit Underændringsforslag til § 3 ikke har stor Betydning, men aldeles uden Betydning er det dog heller ikke. Det har itt stor Betydning, fordi der overhovedet ikke er mange Embeder paa denne lave Gage, og fordi der blandt dem atter er saa ganske saa, paa hvilke der vil komme til at hvile Pension, idet Præsten som oftest forflyttes, inden han dør. Men det kan jo dog indtræffe, og for dette Tilfældes Skyld er der jo en Villighed tilstede for, at Forslaget vedtages, hvad jo ogsaa Ministeren aldeles ikke har Noget imod. — Mine Underændringsforslag til § 8 og § 9 vil jeg ganske henstille til Thinget. Efter min Følelse ere disse Forslag fuldkommen rigtige, idet jeg mener, at det skal være absolut forbudt at modtage nogen som helst Godtgørelse for sakramentale Handlinger, som den høitærede Minister kaldte dem; jeg tror tillige, at det er Forslag, som maa blive vel sete i det andet Thing, og jeg skal derfor som sagt henstille dem til Thinget.

Ordføreren: Jeg skal blot gjøre en lille Tilføielse til, hvad jeg nylig yttrede. Naar jeg før talte om Lønningsklasser, saa kunde jeg derved foranledige den Misforstaaelse, at der i det af Udvalgets Flertal anbefalede Forslag forekom Lønningsklasser. Jeg sigtede til § 5 i Folkethingsudvalgets Flertals Forslag. — Dernæst glemte jeg før at omtale § 7, med Hensyn til hvilken den høitærede Minister frygtede for, at den Forandring, som Udvalget der havde gjort, skulde vække Anstød i det andet Thing. Jeg maa dog mene, at det dog virkelig vilde være noget vel Smaat at tage Anstød af; det er jo i sig fuldkommen